

holder. Hvad det 2det Stykke i den foreslaaede nye Paragraph tilfigter, vil i det Væsentlige kunne opnaaes derved, at Bedkommende benytter den Udbetaling, der efter den tidligere Contract tilkommer ham, til at indgaae nye Contracter; hvad der derimod foreslaaes i 3dte Stykke, vilde paa en betænkkelig Maade kunne anvendes til at tilintetgjøre den Chance, der var indtrædt til Gavn for Anstalten, og hvis Måltighed var tagen i Betragtning ved Beregningen af Betalingen fra først af.

Det samme Medlem af Udvalget stiller til § 10 Forslag om en Tilføielse, der sigter til at bevirke, at, naar Præmiebetalingen for en Forsikkring forsamles, det af Forsikringshaveren da efter rigtig Dpgjørelse (§ 9) alt er hvervede Tilgodehavende kommer ham til Nytte efter det oprindelige Tæmmed med Forsikringen, saa at han ansees, som om han havde begjært Forsikringen hævet. Det øvrige Udvalg anseer det for rigtigt at blive staaende ved, hvad der følger af Udkastet, at Bedkommende betragtes som udtrædt og faaer Godtgjørelse efter § 9. Anvendelsen af Tilgodehavendet kan være baade mod Bedkommendes Nytte og hans Interesse, og Betingelsen for en ny Forsikkring af samme Art er maaffee ikke tilstede, f. Ex. hvis Bedkommende for bestandig er dragen til Udlandet eller endog til en anden Verdensdeel.

Til § 11 foreslaaer Udvalget et Tillæg, hvis Bigtighed tydelig synes at fremtræde ved Søfarende, hvis Rejse paa fremmed Sted med faare kort Varsel faaer en anden Bestemmelse, men som ogsaa kan faae Betydning for Andre, for hvem Nødvendigheden af en Rejse udenfor Europa indtræder saa pludseligt, paa saadant Sted og under saadanne Forhold, at de ikke kunne indsende Tillægspræmie eller faae den betalt, inden de tiltræde Rejsen.

Bed § 11 stille, i Overensstemmelse med hvad der allerede ved 1ste Behandling gjaldende af Enkelte, 5 Medlemmer af Udvalget (imod Bruun og Rasmussen) det Forslag, at Forsikringen ikke skal ansees som hævet for den, der falder i Duel. Uden at indlade sig paa nogen Undersøgelse om Duellers moralske eller retlige Undskyldelighed, holde disse Medlemmer sig til, at Duellen, der lykkedes Udvalgenes Betænkninger. Ordentl. Samt. 1869—70.

Udvalget hos os er saa sjelden, at Faren for Anstalten ved at opgive Bestemmelsen ikke er stor, for Mænd i visse Stillinger under visse Forhold kan fremtræde saaledes, at det maa ansees for altfor haardt at belægge just den, der falder, med et Formuestab, der slet ikke rammer Modparten, medens Duelstraffen skal ramme begge Duellanter eller den Overlevende; der kan i ethvert Tilfælde ikke her være Tale om et forud overlagt og forberedet Contractsbrud. Hvad dernæst Selvmord angaaer, da brister det juridiske Bevis for, at et saadant er begaaet, saa ofte, hvor man troede at kunne føre det, (hvad der ogsaa fremgaaer af de ved den nubestaaende Anstalt gjorte Erfaringer), medens Selvmordet i andre Tilfælde ligger klart for Dagen, at derved fremkommer en ubyggelig Ulygthed i den samme Handlingsfølger, medens Proecesser, hvori et saadant Bevis af Anstalten skal føres, let vække en ugunstig Stemning mod den, og naar hertil kommer, at Bedømmelsen af, hvorvidt et Selvmord er begaaet i utilregnelig Tilstand, Nødget, hvortil der efter Udkastet skal tages et væsentligt Hensyn ved Afgjørelsen af Anstaltens Billighedsforpligtelse i sige Tilfælde, er jaare usikker, troer det samme Fleertal, at det vil være rigtigt heller ikke at lade Selvmord faae nogen Indflydelse til at tilintetgjøre Forsikringen, naar Selvmordet er begaaet saa længe efter Forsikringens Afslutning, at det kan ansees for givet, at det ikke har været paataenkt, da den afluttedes, og Sikkerhed herfor maa ansees for at være tilstede, naar 5 Aar ligge imellem Forsikringen og Selvmordet. Endelig antage disse Medlemmer ikke, at en idømt og ereqveret Livsstraf (altsaa en aldeles usfrivillig Død) bør have nogen Virkning i det her omhandlede Tilfælde; det vilde være en synderlig Anomali, at Livsforsikringen blev i Kraft, ikke blot hvis den Dødsdømte benaadedes, men hvis det lykkedes den Dømte eller den Anklagede, for Dommen faldt, ved Flugt at unddrage sig Lovens Straf, eller hvis han omkom under det meest fortvilede Flugtforsøg. Det tør antages, at af de overmaade Faa, der herefter ville blive henrettede i Danmark, vil atter en saa overordentlig ringe Deel kunne tænkes at have tegnet